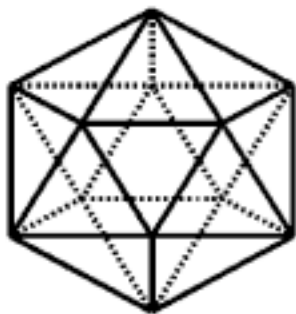

KIILI MNEMO 2003-2004

Selle hooaja mälu-mänguks registreerus 10 võistkonda. Oma osavõtuga üllatasid alla 40 elanikuga Sõgula, Piisoo ja Kurevere külad. Kahjuks jäi seekord kõrvale tiheda asustusega Luige küla.

I voor toimus 30. novembril k.a. tuntud mälu-mängija **Matti Krõonströmi**, kes oli ka 30 küsimuse koostaja, asjatundlikul juhtimisel.

Teda abistas **Jaanus Saar**. Operatiivselt pidas punktiarvestust **Aare Lutter** sülearvutil. Kohalikku elu puudutavad küsimused koostas **Salme Hinnov**.

Küsimused olid väga huvitavad ja silmaringi laiendavad. Nii näiteks saime teada, et

a) meie metsades elava karu vastsündinud poeg kaalub vaid 500 gr.;

b) Põltsamaa on 17 sil-laga linn;

c) Neeme Järvi 2 poega on saanud oma eesnimed olümpiavõitjate Paavo Nurmi ja Kristjan Palusalu järgi;

d) Kuveidis saavad valimistel osaleda ainult mehed, kes on suutnud tõestada, et nende suguvõsa elas sellel territooriumil enne 1920. aastat jne.

Kohalikelt piltidelt oli vaja ära tunda endine Kurna vallamaja (pildistatud "Kurna valla matustel" 10.03.1939.a.) ja August Sondla Kiili veski. Samuti oli küsimusi kohaliku haridus- ja kultuurielu kohta.

Ainukeseks "katkihammustamata pähkliks" kõigile võistkondadele osutus pilt, millel olid jäädvustatud kartuli õied.

Tihe rebimine

Võistkonnad olid üllatavalt tasavägised. Maksimaalselt võimalikust 70 punktist saavutas parima tulemuse võistkond **Nipitirid** (Sõgula külast Kruusaugu pere) 41 punktiga. Neile järgnesid minimaalsete vahedega **Kiire Tigu** (sõpruskond Eeruma ja Voore tänavalt) 40 punktiga, **Perekond** (perekond Sooberg Vaela külast) 39 punktiga ja **Piret** (Piret

Mäe abikaasa Piisoo külast ja vennad Kurevere külast) 38 punktiga. VIII kohta lahutas I kohast vaid 13 punkti, kusjuures VIII koha saavutanud **Taga-Nabala** võistles seekord vaid 2-liikmelisena.

Vapralt esinesid **Potsataja** ja **Sportlased** nime all võistelnud Kiili Kooli õpilased.

Järgmine voor toimub 18. jaanuaril algusega kell 13.00 Kiili Rahvamajas. Kohale on oodatud ka pealtvaatajad, kes järgmisel hooajal võib-olla juba võistlejatena laua taha istuvad.

Korraldustoimkond

JÄRJEJUTT

LEIDA LEPIK

(Algus Kiili Lehes nr 11/2003)

Magasid seal härjapea küünis ja trallitasid ringi. Pikka pidu neil seal ei olnud, sest Mart selliseid muidusõõjaid kaua ei kannatanud. Jaan tegi talus ikka tööd ka oma tahtmise järgi. Rehe ahju kütmine sügiseti oli tema töö ja pühade õlle vee keetmine. Eks ta heinamaal ja põllul käis ka abiks.

Tõnu oli noorem vend ja tema oli päris sulase eest väljas. Oli künnimees ja oli kaubaga linnas käija. Peale 1930. aastat võttis Mart juba ka nooremaid sulaseid. Tõnul üksinda läks raskeks. Ta oli vahest ka haige. Käisid nagu mingid haiguse hood, eriti siis, kui ta millegi pärast vihastas. Heitis siis voodisse, ei tulnud kutsudes

Mälestusi Aru Mardist 2.

söömagi. Pani käe näo ette ja vaatas aina läbi sõrmede. Vahest lesis niimoodi mitu päeva. Eks ta vist käis ikka sahvris söömas, kui teisi toas ei olnud. Kui see haiguse hoog mööda läks, oli ta jälle tubli töömees ja sai Mardilt palka oma töö eest.

Mart ise enam raskemat tööd ei teinud. Tal olid jalad haigevõitu. Käis paar korda linnas arsti juures oma jalgu näitamas, pidi olema veresoonte lupjumine. Talus kasvatati palju põlluheina ja Mardil oli juba heinaniidu masin, igas talus veel ei olnud. See masinaga heinaniitmine oli ikka Mardi enda töö ja ka loorehaga riisimine.

Kanged koonerid olid vennad kõik. See oli neil

vist juba emalt päritud iseloom, või lapsena sisse harjutatud. Kui ema veel perenaise ametit pidas, siis söödi Arus väga viletsalt. Suvel kiire töö ajal keedetud paja täis koorega kartuleid ja siis istutud ümber paja, silk näpu vahel ja mis kartuleid üle jäi, eks need said pörsastele toiduks. Silke söödi kogu peade ja soolikatega. Kui juba ema viletsaks jäi ja palgalised teenijad süüa tegid, siis toidul enam viga ei olnud. Kui Kiilile ehitati püüliveski, siis oli püülitegemine lähedal ja tehti siis igal laupäev kodust saiagi. Perenaise kohuseid täitis Mardil mitu aastat Ihuvere talust vanem tütar Juuli. Teine tüdruk oli ka ja sulaseks oli 1933.aasta kevadest noor, 23 aastane poiss Johannes Lepik.

Teda hüiti ka külas Aru poiss, oli ta ju lüheldase kasvuga ja kõhnake sel ajal.

Küla teistes taludes viidi piim Tallinna. Oli selline piimaveo ring. Piima nõud viidi õhtul ühe talu juurde kokku ja siis korda mööda taludest käis piima viija, võttis vankri nõusid täis ja läks linna. Ta pidi hakkama minema juba poolest ööst, sest poode oli mitu kuhu piim viidi ja need avati juba kell kuus, seniks pidi värske piim kohal olema. Aru talu oli külast natukene kaugemal ja tee sinna viletsavõitu, sellepärast sealt piima linna ei viidud. (Järgneb)

Aia veel sel aastal oma asiad